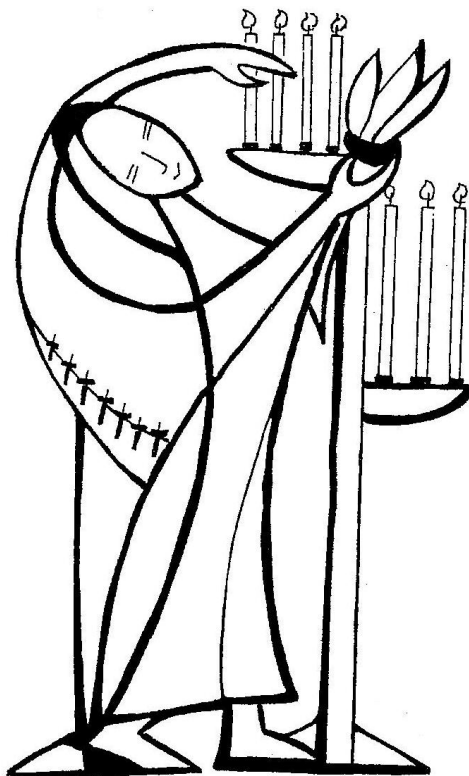

**VIERING VAN DE
VIERDE ZONDAG
VAN DE ADVENT.**

‘God de Heer geeft hem de troon
van zijn vader David en
hij zal in eeuwigheid koning zijn
over het huis van Jakob en aan
zijn koningschap zal nooit een einde komen.’
(Lucas 1)

VOORAF

Orgel

Lied.

While shepherds watched

Este/Ravenscroft

Stilte

INTREDE.

Lied.

Zover wij kunnen kijken; 2c.

A. Bosch/bew. H.L. Hassler

WELKOM.

De hoop . . .

*zacht wacht zij geduldig
en maakt geen gerucht,
onkwetsbaar onschuldig
volhardend geducht*

*stil draagt zij de nachten
tot 't morgenlicht daagt,
weet leed te verzachten
dat komt ongevraagd*

*geloof gaat ten onder
en liefde kent maat;
de hoop het daaglijkse wonder
tot sterven en opstaan in staat.*

Advent: verwachting, toekomst, hoop. -

*Welkom u allen vanavond hier
in Gods naam.*

Lied.

Zover wij kunnen kijken; 1c.

SCHULD BEKENNEN.

Even weg uit alle rumoer,
even rust na al het haasten;

even stil bij zoveel krakeel.
even mezelf geen geweld aandoen.

Even niet me laten gelden,
even niet er tegen aan;

even weg uit het vlakke,
even onder in het diepe. -

Wie ben ik eigenlijk;
wie voor anderen ?

Hoe ben ik bedoeld;
wat heb ik er van gemaakt ?

**A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR EN
GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

Lied en gedachte

Lied. Even rust in het rumoer. *t.: M. Zagers*
De haast is uit de straat verdwenen, *m.: W. Vogel*
mensen nemen tijd voor elkaar -
kerst is in het jaar.

*Wat echt en oprecht is
spreekt voor zich.*

A.: Even rust in het kabaal.
De stilte waart rondom de huizen,
mensen schuiven dicht naar elkaar -
kerst is in het jaar.

*Een begrijpende blik zegt méér
dan een stortvloed aan woorden.*

A.: Even rust als niets meer hoeft.
Niets méér te willen en te wensen:
zie de mensen thuis bij elkaar -
kerst is in het jaar.

*Net zo goed als Hem doodzwijgen
kun je God en Goed dood práten.*

A.: Even rust in het rumoer.
De haast is uit de straat verdwenen,
mensen nemen tijd voor elkaar -
kerst is in het jaar.

GEBED.

Laten we ons niet spiegelen
aan pracht en praal;
niet vangen met loeiende leuzen;
niet verliezen in veel en nog meer.

Laat ons vrede vinden
in wat echt en oprecht is;
waarheid zien in wat
simpel sober zichzelf is.

Laat ons gaan met U,
ziel van ons bestaan;
laat ons vertrouwen op U,
in tijd en eeuwigheid.

Amen.

Kort orgel

EERSTE LEZING.

2 Samuël 7,1-5.8b-II,16

Koning David had zijn paleis betrokken.
God zij dank had hij tot in de verre omtrek geen last
van vijanden. Toen zei hij tegen Natan, profeet:
'Moet je toch eens zien ! Zelf woon ik in een paleis
van cederhout en de ark van God staat onder een
tentzeil !'

Natan zei tot de koning: ‘Doe maar wat u van plan bent; mijn zegen hebt u.’

Maar diezelfde nacht nog moest Natan namens de Heer aan David laten weten:

‘Gij wilt voor mij een huis bouwen en mij daarin laten wonen ? Daarop zegt de Heer van hemel en aarde: Ik heb je uit de steppe van achter je schapen vandaan gehaald, om over mijn volk Israël te regeren. Op je veldtochten heb ik je bijgestaan, al je vijanden verslagen en je naam gelijk gemaakt aan die van de groten der aarde. Ik heb mijn volk Israël een gebied gegeven en het daar vast geplant. Het wordt niet meer opgeschrikt of door booswichten verdrukt zoals vroeger ooit. Ik heb ervoor gezorgd dat al uw vijanden je met rust laten. Ik ga een huis voor jou bouwen. En dat huis en jouw macht zullen altijd overeind blijven; jouw troon staat voorgoed.’

Lied.

t.: M. Zagers

m.: W. Vogel

A.: Er is licht, er is donker en het is goed.

K.: Licht om al wat groeit en bloeit
van harte te bewonderen,
donker om de sterren
aan de hemel te zien flonkeren.

A.: Er is licht, er is donker - zo is het goed.

HET EVANGELIE.

Lucas 1,26-38

De engel Gabriël werd naar een jonge vrouw te Nazaret in Galilea gestuurd. Zij heette Maria en was verloofd met Jozef uit het huis van David.

De engel trad bij haar binnen en sprak:

‘Verheug u, begenadigde, de Heer is met u; je bent de gezegende onder de vrouwen.’

Hier schrok Maria van en ze vroeg zich af wat die groet betekende. Maar de engel zei tot haar: ‘Niet bang, Maria, want jij hebt genade gevonden bij God. Je wordt zwanger en zult een zoon baren die je Jezus moet noemen. Hij zal groot zijn en zoon van de Allerhoogste genoemd worden. God de Heer geeft hem de troon van zijn vader David en hij zal in eeuwigheid koning zijn over het huis van Jakob en aan zijn koningschap zal nooit een einde komen.’

Maria sprak tot de engel: ‘Hoe kan dat gebeuren, daar ik geen man beken?’

De engel antwoordde: ‘De heilige Geest zal over je komen en de Allerhoogste zal je overschaduwen; daarom zal die je ter wereld brengt heilig genoemd worden, zoon van God. Weet dat Elisabeth, je bloedverwante, in haar ouderdom een zoon heeft ontvangen; ze heette onvruchtbaar, maar is nu in haar zesde maand. Voor God is niets onmogelijk.’

Nu zei Maria: ‘Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.’

En de engel ging van haar heen.

A.: Er is spreken en zwijgen, zo is het goed

K.: Spreken om te zingen
van het goede dat de aarde geeft,
zwijgen om te horen wat geheimvol
in ons mensen leeft.

A.: Er is spreken en zwijgen - zo is het goed.

MEDITATIE.

*Is in de beleving van mensen
de wereld niet groter
dan de weiden die het vee begraast
en de mensheid niet talrijker
dan eigen gezin, familie en clan,
dan is God de hoeder van mens en dier, -
familiegod, door Abraham gezocht
bij en boom, een bron, op een berg.*

*Is naar het idee van mensen
de wereld niet groter
dan het land dat zij bewonen,
en de mensheid niet talrijker
dan het eigen volk zielen telt,
dan is God aan stad en land getrouwd,
beschermengel van grond en volk, -
nationale god, door David overgebracht
van tent en ark naar stad en tempel.*

*Groeit voor mensen
de wereld over enge grenzen heen,
is er omgang met mensen elders,
heb je eigen volk in den vreemde
en vreemden in eigen land,
dan raakt God boven bloed en bodem verheven
en wordt schepper en verwekker,
heer en meester van al wat is en al wie zijn, -
universele God, door Jezus van Nazaret
vader, liefde, trouw genoemd . . .*

*Zolang mensen denken
dat de werkelijkheid is verdeeld
in boven en beneden,
zolang verblijft God in 't boven- en
vertoeven de schepselen in 't ondermaanse.
Maar nu in onze dagen onder en boven,
hemel en aarde in elkaar vervloeien,
nu is God mens geworden, is Hij hier of nergens:
God in en met ons.*

Aanvankelijk waren allen die, door zijn leven en
persoon gegrepen, Jezus' spoor volgden,
van joodse afkomst en zij wilden binnen dat oude
vertrouwde nest blijven, - zij 't dat het nest
door Jezus was uitgeschud en nieuw opgemaakt.
Ze hebben dit op allerlei manieren verwoord
zoals vandaag in de boodschap aan Maria:
'God de Heer geeft Hem de troon van zijn vader
David; Hij zal voor eeuwig koning zijn over Israël
en aan zijn koningschap komt geen einde.'

David was de man die allerlei volksstammen
tot één volk en één land samen bracht.
Dit is niet zonder slag of stoot gegaan, maar
met geweld en wapens, met strijd en slachtoffers.
Voor God - toen nog gezien en beleefd als
de particuliere god van dit volk tussen de andere
volken met hun eigen goden - was daarbij
een hoofdrol weggelegd: Hijsstond David bij en
verpletterde voor hem vijand op vijand.
*‘Op al je veldtochten heb ik je bijgestaan,
al je vijanden vernietigd en je naam
groot gemaakt als een van de groten der aarde.’*
Maar dit beeld van God is niet het beeld van
de Vader, dat Jezus inspireerde en verkondigde
en van wie hij zei
‘Zoek hem niet hier, zoek hem niet daar . . .
Hij is midden onder u.’
Hij vroeg ‘je naaste én je vijand lief te hebben’
en op de avond van zijn afscheid zei hij zijn
getrouwen, dat het onder hen niet mocht worden
zoals ‘t er onder de groten der aarde aan toe gaat:
heersen en je nog weldoener laten noemen ook !
De vroege christenen noemden Jezus ‘zoon en
erfgenaam van koning David’, om zijn authentieke
joodse afkomst te benadrukken en daarmee hun plaats
binnen het jodendom te legitimeren.
Maar Jezus koesterde totaal geen idealen van
macht of koningschap, - juist wél van dienaar zijn.
En het beeld van een nationale god hadden
profeten voor hem al afgezworen en zelf
noemde hij de bron van zijn levensinspiratie
‘Liefde, Trouw, Vader’ . . . en wie de Vader wil zien
moet het bodemloos vertrouwen en de oneindige
verwondering in kinderogen gadeslaan,
- de minsten der Zijnen aanzien, naar hen omzien, -
en te rade gaan bij wat de mens in ‘t hart gegrift is.

*In de huidige godsverduistering kunnen we
nergens anders te rade gaan dan bij onszelf,
in onszelf. Alles wat we hebben verloren
- het visioen en de monniken-inzet -
ontdekken we opnieuw in het diepst van onszelf.
Dáár en nergens anders.*

(T. Roszak)

*‘Juist in de stilte kunnen wij neerdalen
in de verborgen grond onder ons leven
die ook de verborgen grond is
onder het bestaan van de hele mensheid.
Zo komen wij in aanraking met
het kloppende hart van vriend en vreemde,
dichtbij en ver weg, -
zo horen wij de ademhaling van de aarde,
voelen we de stroom die ons allen verbindt,
worden we gevoelig voor de liefde
die alle verstand te boven gaat . . .
en toegerust voor het gaan
van de weg door dag en nacht.’*

(Catharina Visser)

Benedictus XVI heeft gelijk als hij vraagt om een sobere kerstmis thuis en in de kerk, - en om een plaats voor het kind: blijk van 't diepste en roep om 't liefste wat in mensen leeft.

Kort orgelospel

ADVENT

A.: RORATE CAELI Dauwt Hemelen
DESUPER ET NUBES uit den hoge, laat als regen
PLUANT JUSTUM. de Gerechte neerdalen.

Ne irascaris Domine Blijf niet weg
ne ultra memineris vergeef en vergeet
iniquitatem. heb oog voor ons.
Ecce civitas Sancti Het land is
facta est deserta een woestijn
Sion deserta facta est de stad
Jerusalem desolata est. verlaten.
Domus sanctificationis De aarde zij
tuae et gloriae tuae, Uw heilig huis,
ubi laudaverunt Te waar wij zoals weleer
patres nostri. op U bedacht zijn.

A.: RORATE CAELI
DESUPER ET NUBES
PLUANT JUSTUM.

Vierde kaars ontstoken

Geloof is als een warm nest,
liefde als een vlamvend vuur.
Hoop is als een kind met
helle ogen van verwachting, -
als een kaars ontstoken in het duister,
kwetsbaar fladderend in de wind.

A.: RORATE CAELI
DESUPER ET NUBES
PLUANT JUSTUM.

ONDERBREKING. Brood en beker
Collecte
Orgelspel

AAN TAFEL Lied

K.: Een stem die ons roept *t.: P. Verhoeven*
boven alles uit. *m.: W. Vogel*
Een hand die ons leidt
door alles heen.
Een woord dat ons vraagt -
telkens weer.
Een einder die ons trekt
alle tijd ons toegemeten.

**A.: Een glimp van U in het brood gebroken,
het leven gedeeld;
in de beker gedronken,
ons dagelijks lief en leed.**

K.: Een stem die ons roept
boven alles uit.

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn, pijn hebben;
tobben, in het ongewisse verkeren.*

*Bid voor die, waar ter wereld ook,
het leven verliezen door honger en geweld,
voor die jong, te jong, het leven laten.*

*Gedenk hen die ons van nabij zijn ontvallen.
Met eerbied noemen wij:*

Lied. *t.: M. Zagers/m.: W. Vogel*

K.: Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.

A.: **Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.**

K.: Het zaad in de aarde gestorven, leeft.
Gezegend de mens die gestreden heeft
geleefd op hoop van zegen
voor echt en recht allerwegen.

K.: Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.

A.: **Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.**

GEBED AAN TAFEL

*Wanneer zoals nu
het leven verstilt,
geen blad ritselt,
geen vogel vrijuit zingt;
wanneer alle leven in zichzelf keert
en stil ingetogen rust -
dan verlang ik ernaar mijn oor
te luisteren te leggen bij U
die in mij spreekt.*

Lied. *Nu daagt het; 1c
Bew.: J. Vermulst*

*Wanneer zoals nu
de nachten lengen,
de dagen korten;
wanneer zon en licht verliezen
en kou en duisternis winnen -
dan hoop ik veilig
te kunnen schuilen bij U
die mij draagt door alles heen.*

Lied. *Nu daagt het; 1c*

*Wanneer zoals nu
wij bij elkaar onderdak zoeken
ergens thuis willen zijn;
wanneer wij ons warmen aan elkaar*

*en dromen en zingen
van een kind, van licht en vrede -
dan is het alsof ik Jezus,
U een zoon, ons een allernaaste,
wel noemen moet.*

Lied.

Nu daagt het; 1c

*Als een kind op zijn moeder
vertrouwde hij op U
en ging voor de mensen
zonder voorbehoud.*

*In al wat hij zag
bespeurde hij Uw hand,
voelde Uw adem in al wat bestaat,
in klacht en lach Uw medeleven.*

*Door kwade naam en laster heen
keek hij mensen
tot in het hart van goede wil
en deelde met hen
brood en beker, zichzelf helemaal.*

*De laatste avond van zijn leven
brak hij het brood en at het
met die bij hem waren.*

*Hij droeg zijn beker over aan allen
die hem drinken willen en maakte
met hen een bindende afspraak:*

*te zijn die hij is geweest,
te doen wat hij heeft gedaan
voor God en mens,
voor de minsten het meest.
Hij bad.*

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Lied.

*Dat de vraag niet verstomt,
het zoeken niet wordt gestaakt,
onze hartenkreet niet overschreeuwd,
de hoop op leven niet opgegeven.
Daarvoor bidden.*

Lied.

*Verheft uw hart wees welgemoed; Ic
H. Oosterhuis/Jan Vermulst*

*Dat niemand zich verliest
in wat hij heeft en wie hij is, -
dat hemel en horizon open blijven en
het gouden kalf niet de dienst uitmaakt.
Daarvoor bidden.*

Lied.

Verheft uw hart wees welgemoed; Ic

*Dat die ziek en oud zijn
niet worden vergeten, afgeschreven, -
dat die fief en jong zijn
hun jeugd beleven, niet vergooien.
Daarvoor bidden.*

Lied.

Verheft uw hart wees welgemoed; Ic

ZEGENWENS.

GUN U DEZE DAGEN
TIJD OM TE AARDEN
TIJD VOOR ELKAAR.
TIJD VAN VERTROUWEN
IN DIE GOD EN GOED IS
EN ONS ZEGENEN MAG
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.

AMEN.

ORGELSPEL